

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

ÎN ZIUA DE ODIHNĂ SUNTEM CHEMAȚI SĂ LUCRĂM PENTRU SUFLET

DUMINICA A 27-A DUPĂ RUSALII
(*Tămăduirea femeii văduve*)

SF. CUV. PATAPIE; SF. AP.
CEZAR, TIHIC ȘI ONISIFOR

Sfânta Evanghelie de astăzi, a Duminicii a 27-a după Rusalii, ne-a istorisit minunea pe care Mântuitorul nostru Iisus Hristos a săvârșit-o într-o sinagogă, locul unde iudeii se adunau pentru a se închina lui Dumnezeu și pentru a asculta Legea. În acest spațiu sacru intra adesea și Mântuitorul sau Sfinții Apostoli pentru a se adresa iudeilor. Așa am aflat din pericopa evanghelică faptul că Mântuitorul a surprins în sinagogă o femeie gârbovă pe care a tămăduit-o cu cuvântul.

Cei de față, în special Apostolii, au înțeles rostul venirii lui Hristos în lume, de a tămădui toată boala și suferința în popor. Dar mai marele comportament în zi de sâmbătă, iar, în loc de mulțumiri pentru minunea săvârșită, i-a adresat Mântuitorului Hristos reproșuri precum: „Șase zile este timp de vindecare, sâmbăta nu mai veniți să vă vindecați aici!” Însă Hristos i-a explicat cum stau lucrurile prin două întrebări: „Oare voi, în ziua sâmbetei nu dezlegați animalele voastre și le duceți să le adăpați? Dar această femeie, care era de 18 ani chinuită, nu se cuvenea s-o vindecăm astăzi?”

Din această întâmplare învățăm faptul că rigiditatea Legii lui Moise a fost abuzată și interpretată greșit. Ziua de odihnă, pe care Dumnezeu a lăsat-o neamului omenesc, nu este o zi în care omul este chemat să trândăvească. Tot din Lege aflăm și aceasta: „Să nu faci nimic în ziua de

odihnă, fără numai cele pentru sufletul tău”. Deci iată că și în ziua de odihnă trebuie să lucrăm, dar nu pentru trup, ci pentru suflet. De aceea în ziua de Duminică, zi în care Mântuitorul a înviat din morți, suntem chemați să lucrăm pentru sufletul nostru. Cum anume? În primul rând, participând la dumnezeiasca și Sfânta Liturghie, ascultând cuvântul Sfintei Evanghelii, predica preotului, împărtășindu-ne - când suntem pregătiți - cu Trupul și Sângele Mântuitorului, împăcându-ne cu toți și arătând compasiune față de cei în suferință, punând început bun vieții noastre și ducând binecuvântarea pe care o primim de la Hristos și în casele noastre. Apoi, deschizând ușa unui bolnav, a unui om singur și părăsit, a unui om aflat în nevoie sau în pragul disperării, a unui bătrân care nu se mai poate descurca singur, a unui copil care nu are părinții lângă el, sau a unui copil care este părăsit sau aruncat pe stradă. Pe acestea trebuie să le facem în ziua de odihnă. Noi, de dimineată până

seară ne gândim ce să mâncăm, cât să mâncăm, cât de ușor și comod să mai trăim și foarte puțin mai facem pentru sufletul nostru nemuritor și veșnic.

Din cele de mai sus, pentru viața noastră de creștini, înțelegem că nu există lege, opreliște, reținere sau sărbătoare în a face bine, fiindcă bun este Dumnezeu. De asemenea nu există poruncă împotriva săvârșirii dreptății. Lucrând pentru altul, ajutând pe aproapele, rugându-ne pentru toți și săvârșind binele, desăvârșim ziua de odihnă, de sărbătoare, așa cum a făcut Mântuitorul Hristos și acum și în alte împrejurări. În această perioadă a Postului Nașterii Domnului, trebuie să vizităm și să ajutăm bolnavii, bătrânii, săracii, toți oamenii întristați și singuri. Căci noi ne numim creștini pentru că purtăm numele lui Hristos, dar suntem creștini buni doar dacă devenim milostivi. Astfel, oamenii milostivi devin mâinile iubirii milostive a lui Hristos lucrătoare în lume. ❖

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNTUL IERARH SPIRIDON, EPISCOPUL TRIMITUNDEI, FĂCĂTORUL DE MINUNI

Sfântul Spiridon s-a născut pe la anul 270, în Cipru, și a prins zilele împăratului Constantin cel Mare, trăind până pe la jumătatea secolului al IV-lea. Numele său vine de la un cuvântul σπιρίς (spiris), care în limba greacă înseamnă „coșuleț”. Sfântul Spiridon a fost păstor de oi. A fost căsătorit, dar soția sa a murit de timpuriu. Așa se rupe de lume și îmbracă schima monahală, devenind ulterior și păstor de suflete, ca episcop al Trimitundei.

deoarece papucii de mătase de pe tălpile sale se uzează în fiecare an și sunt înlocuiți la praznicul său, în ziua de 12 decembrie. Sf. Spiridon dispare frecvent din raclă, venind la cei care îi cer ajutorul cu credință și cu lacrimi, și face nenumărate minuni. De aceea, multe spitale îi poartă numele și au în incinta lor o Biserică cu hramul Sfântului Spiridon. Sfântul Spiridon vine cu sfântul său trup la cei bolnavi, care îi cer ajutorul și îi vindecă.

Clericii și credincioșii văd că, pentru o perioadă scurtă de timp, lipsește trupul său din raclă. Când Sfântul revine în raclă, trupul său este cald și prăfuit. În fiecare an îi sunt schimbate încălțările, care sunt uzate și pline de praf și iarbă. Sfântul Spiridon este ales patron al cizmarilor. În timpul procesiunilor religioase, Sfântul Spiridon este purtat în raclă stând în picioare. În Acatistul Sf. Ierarh Spiridon, de peste 1600 de ani, credincioșii cântă: „Bucură-te, că ești și cu oamenii cu trupul petrecător; Bucură-te, al cărui trup săvârșește astăzi minuni; Bucură-te, că încălțămintele tale slujesc drept dovadă”.

Sfântului Spiridon i se fac slujbe și ceremonii, cu scoaterea sfințelor sale moaște, în următoarele zile: în sâmbăta lui Lazăr, zi în care i-a scăpat de foamete pe locuitorii din Corfu, prin aducerea de vapoare cu grâu; în duminica Floriilor, pentru vindecarea celor bolnavi; în ziua de 11 august, când i-a alungat pe turcii care voiau să cucerească orașul; în prima duminică din luna noiembrie, când i-a vindecat pe suferinzi de boli grele.

Mâna dreaptă a Sf. Spiridon a fost păstrată în Biserica Ordinului Oratorienilor din Roma până în luna noiembrie 1984. În ajunul praznirii Sf. Spiridon (11 decembrie), în 1984, prin eforturile Mitropolitului Timotei, odorul sfânt a fost restituit poporului ortodox din Kerkyra (Corfu). În acea zi, Mitropolitul Timotei s-a dus la Roma și a readus acasă odorul neprețuit. În prezent, mâna dreaptă a Sf. Spiridon însoțește sfințele moaște în procesiunile ce au loc cu ocazia sărbătorilor sfântului.

Datorită faptului că este ușor de transportat, mâna Sf. Spiridon este dusă spre închinare credincioșilor din diferite regiuni îndepărtate, ca binecuvântare. În anul 2007, ea a călătorit în Rusia și în Grecia (Atena). În anul 2011, cu ocazia praznirii Sfântului Apostol Andrei, mâna Sfântului Spiridon a fost adusă spre închinare și în țara noastră, la Galați. ❖

In timpul persecuțiilor împotriva creștinilor ordonate de împăratul Maximian, Sf. Spiridon este arestat și exilat. Odată cu venirea la cârma imperiului a Sf. Împărat Constantin, creștinii sunt eliberați din temnițe, persecuțiile iau sfârșit, iar credința creștină iese din catacombe. În anul 325 este convocat la Primul Sinod Ecumenic de la Niceea. Fără prea multă carte, sfântul a explicat unitatea și diversitatea Sfintei Treimi ținând în mână o cărămidă și spunând simplu că este formată din trei elemente esențiale, și anume foc, pământ și apă. În timp ce vorbea, s-a aprins focul în partea de sus a cărămizii și a început să curgă apa din partea de jos. Tot acolo, la Niceea, l-a cunoscut pe Sf. Ierarh Nicolae; între cei doi ierarhi s-a format o prietenie trainică.

Viețile Sfinților descriu multe din minunile sale: în vreme de secetă a adus pe pământ ploaie și iarăși, prin rugăciunea lui, a oprit ploaia cea peste măsură; a pus capăt foametei puse la cale de vânzătorii de grâu, dărâmându-le hambarele în care țineau grâul; a

prefăcut șarpele în aur și, după ce a scăpat pe sărac de nevoie, a prefăcut iarăși aurul în șarpe; a oprit curgerile râurilor; a vindecat pe împăratul Constanție de boala de care suferea; a dat din nou viață copilului unei femei; o femeie i-a cerut o sumă de bani ce o încredințase spre păstrare fiicei lui, care era moartă de mult timp; sfântul o întreabă pe fiica lui și aflând de la ea unde erau ascunși, i-a dat stăpânei lor.

Aceste minuni vorbesc de la sine despre puterea discernământului, despre dreapta socoteală și despre cumpătate.

Sf. Spiridon și-a trăit mare parte din viață în Cipru, unde s-a și săvârșit în anul 348, fiind îngropat în Biserica Sfinților Apostoli din Trimitunda. Când saracinii au cotropit insula, ciprioții au deschis mormântul sfântului pentru a muta sfințele moaște la Constantinopol și au aflat că trupul sfântului era întreg, plăcut mirositor, semn al sfințeniei sale. Când a căzut Constantinopolul în 1453, sfințele moaște au fost mutate în Serbia, după care au fost aduse în Insula Corfu, unde sfințele moaște întregi se află și azi. El este cunoscut ca „sfântul călător”

CU MOȘ NICOLAE ÎN VIZITĂ LA COPII

Ne pregătim toți,
mici și mari,
să ne bucurăm
de sfintele sărbători
de Crăciun
și apoi de Anul Nou.
Orașul și casele
se îmbracă în lumină,
în strălucire.
Iar noi aducem
în cămine bradul,
pe care-l
împodobim frumos
și lângă el
Moșu' lasă
cadourile așteptate.

Ca-n fiecare ajun de Sfântul Nicolae, ne ducem să-i bucurăm pe copii de Centrul Sf. Margareta. Copii care suferă de probleme medicale severe. Care însă, datorită grijii doamnei Valentina Zaharia, directoarea acestui centru, și echipei ei, reușesc să aibă parte de adevărate minuni. Intervenții chirurgicale grele, luni și ani de recuperare și îngrijiri speciale, toate acestea sunt făcute aici cu multă dragoste, aducându-i pe copii mai aproape de sănătate și normalitate.

Pentru că într-un anume fel parohia noastră „i-a înfiat” pe acești copii, la care de multe ori nu mai are cine veni din familia lor, an de an strângem daruri și pornim spre centru. Și nu singuri: de fiecare dată și cu Moș Crăciun. Așadar și anul acesta nu i-am uitat pe prietenii noștri. Luni, 2 decembrie, am ajuns la ei cu multe sacoșe și pachete. Darurile pe care fiecare le-ați făcut au ajuns pe cele mai bune mâini.

Iar pentru cei care s-au putut bucura ei înșiși de cadouri, am adus cu noi sacoșe cu dulciuri și jucării.

Însă evident copiii s-au bucurat mai ales de prezența noastră: tineri și mai

puțin tineri, enoriași ai parohiei Șerban Vodă și elevi de la școala George Topârceanu din apropierea bisericii Șerban Vodă. Și de reîntâlnirea cu părintele Adrian Chiriță.

Cel mai impresionant a fost faptul că cei mici ne-au primit ca pe cei din familia lor. S-au bucurat de fiecare dar primit, de colinde, dar mai ales de îmbrățișările și mângâierile noastre. Ne-au spus din tot sufletul lor „mami”, s-au bucurat să urce în brațele noastre, să cânte cu noi. Ne-au cerut chiar să facă poze cu noi și cu Moșu’.

I-am văzut și pe cei mai puțini norocoși, care stau doar în pătuțuri, fiind prea afectați pentru a vorbi, a se ridica sau a fi măcar conștienți. Și unii dintre aceștia au avut parte de mângâierile noastre. Dar aici lacrimile nu au mai avut opreliște! Mulți și-au oprit lacrimile doar până au ieșit afară...

Mulțumim tuturor celor care au fost aproape de noi în această acțiune. Celor care au contribuit ca sacul Moșului să fie mare și plin cu tot ceea ce este de folos în gospodăria centrului: de la detergent până la mâncare specială pentru cei mici, de la cosmeticele

necesare până la fructe și dulciuri. Și să nu-i uităm pe cei de la firma de avocatură care se implică de ani de zile ca să le fie sprijin și bucurie copiilor și echipei centrului. Anul acesta 13 punji de cadouri au fost ticsite cu jucării și dulciuri, cadouri pentru cei mai răsăriți dintre copii.

Tuturor deci respectul și mulțumirea noastră: și pentru cei care au contribuit cu un dar mai consistent, dar și celor care au dat și acel ultim bănuț al văduvei pentru cei mai nevoiași ca ei.

Desigur, dragostea noastră, grija, mila creștină sunt cele care trebuie să se manifeste nu doar în această perioadă a anului, cu atât mai mult însă acum. Iar pentru toată dărnicia noastră Cel care ne răsplătește însutit, aici și în veșnicie, este Domnul.

Oricum, această vizită ne-a îmbogățit în primul rând pe noi, ne-a făcut să fim recunoscători lui Dumnezeu pentru binecuvântările pe care le revarsă în fiecare zi peste noi. Suntem, de fapt, mai fericiți decât ne dăm seama. Și am realizat că putem fi mereu mai aproape de cei sărmani, bolnavi și singuri. ❖

Maria Buleu

Înțelepciune lui Dumnezeu nu vine singură

Încă de foarte tânăr, muncind în Sfântul Munte, Cuviosul Porfirie a conștientizat influența bună pe care o are studierea textelor sacre asupra instruirii, formării și transfigurării conștiinței umane. În legătură cu aceasta, învață următoarele:

„Sufletul se sfințește și se curăță prin studierea cuvintelor Părinților, prin învățarea pe de rost a Psalmilor, a locurilor scripturistice, prin muzica

psaltică, prin rugăciune. Toate sfintele cărți ale Bisericii noastre conțin cuvinte sfinte, pline de dragoste față de Hristos. Să le citești cu bucurie, dragoste și încântare. Când vă dedicați acestei strădării cu dorință, sufletul vostru se sfințește într-un mod delicat, tainic, fără să vă dați seama.

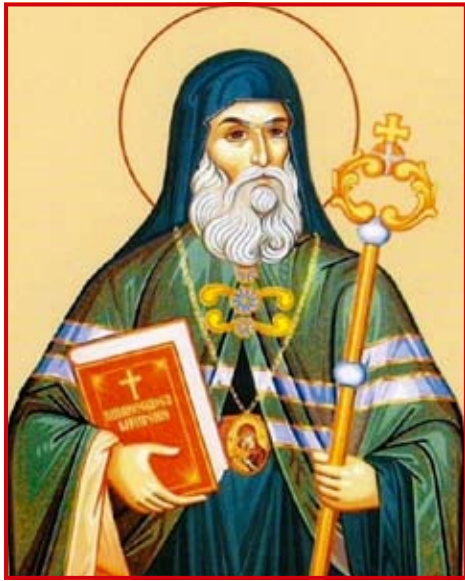
Să vă dedicați studiului Sfintei Scripturi, al Psalmilor, al textelor patristice. Să vă dedicați studiului cu

îmbire divină. Lumina lui Hristos vă va copleși sufletul.

Noul Testament este un izvor nesecat. Și cu cât îl citești mai mult, cu atât pricepi mai bine înțelepciunea lui Dumnezeu. Înțelepciunea lui Dumnezeu nu vine singură. Trebuie să o cerem noi.” (*Monahul Patapios Kavso-kalivitul, Sfântul Cuvios Porfirie Kavso-kalivitul. Sfințenia în secolul al XXI-lea, Editura Doxologia*) ❖

SFÂNTUL IERARH DOSOFTEI, MITROPOLITUL MOLDOVEI

Poporul român, Biserica și cultura română îi aduce multe laude și recunoștință celui care a fost un demn ierarh al Moldovei. Sfântul Ierarh Dosoftei s-a născut în 1624 la Suceava în familia Barilă. Părinții săi Leontie și Misira, binecredincioși creștini, români de neam, aveau rudenii în Transilvania și în ținutul Liovului. La botez, pruncul a primit numele Dimitrie, pentru că se născuse în preajma zilei de 26 octombrie, când Biserica sărbătorește pe sfântul martir din cetatea Tesalonicului de la începutul veacului al IV-lea.

Pentru calitățile sale deosebite, la numai 34 de ani este ales episcop de Huși (1658-1660), apoi de Roman (1660-1671). Din 1671 este chemat la înalta slujire de mitropolit al Moldovei, de care se îngrijește până în anul 1686, când este nevoit să plece în Polonia. Atunci polonezii regelui Jan Sobieski intraseră în Moldova cu scopul de a-l atrage pe domnitorul Constantin Cantemir în lupta anti-otomană. Nevoii să se retragă, vor lua cu ei și moaștele Sfântului Ioan de la Suceava, o parte din odoarele țării și pe mitropolitul Dosoftei.

Arhimandritul Ioanichie Bălan, în „Patericul românesc” ne povestește despre evlavia ierarhului pentru sfinți: «În timpul păstoriei Sf. Mitropolit Dosoftei, viața duhovnicească în mănăstiri era destul de înaltă, iar pădurile și sihăstriile erau pline de sihaștri. Însuși mitropolitul Dosoftei, vestit ascet și lucrător al rugăciunii, vizita mănăstirile și sihăstriile din eparhia sa și cerceta pe cuvioșii părinți din pustie, folosindu-se mult de smerenia, de răbdarea și sfințenia vieții lor. Încă săruta cu evlavie cinstitele lor fețe și le trimitea cele de nevoie la chiliile unde se osteneau. Despre aceasta însuși spunea: „Apucat-am în zilele noastre părinți înalți la bunătăți și podvig (nevoianță) și plecați la smerenie adâncă”.

Cel mai de preț odor al Moldovei, la care Mitropolitul Dosoftei ținea foarte mult, erau moaștele Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava. Pe acestea mutându-le în catedrala de la Iași, bunul păstor le păzea cu mare sfințenie și la vreme de primejdie făcea cu ele litanie prin țară și multe minuni și semne se făceau spre mângâierea poporului binecredincios. În anii 1686-1687, fiind mare tulburare și neașezare în țară, mitropolitul a luat sicriul cu sfintele moaște și s-a dus cu ele în Polonia, la Zolkiev.

Acolo, în țară străină, a stat Cuviosul Mitropolit Dosoftei cu ucenicii săi șapte ani de strajă lângă sfintele moaște, rugându-se

ziua și noaptea cu nădejdea întoarcerii în pământul străbun. Și venea multă lume la moaștele Sfântului Mucenic Ioan și nu puțini se vindeau și se foloseau de sfaturile blândului ierarh. Încă scria și cărți de folos și făcea multe fapte bune.»

Sfântul Ierarh va trăi ultimii săi ani de viață la Zolkiev, în pământul de acolo fiind și înmormântat (1693). Departe de țară, dar cu grijă de cele ale Bisericii și de poporul cel binecredincios, păstrează legătura cu cei rămași aici, continuându-și opera cărturărească. Aleasă floare a Bisericii Moldovei, se va îngriji în primul rând de învățătura păstoriților săi. Va traduce Psaltirea și cărți de slujbă în limba românească, cum ar fi Liturghierul, Octoihul sau Molitfelnicul, și de asemenea Viețile sfinților. Va tipări în tipografia de la Iași multe cărți bisericești sau cu conținut religios, dar și cărți de istorie, preocupându-se astfel de învățătura poporului. Dar cea mai mare realizare a sa pe tărâm cărturăresc a fost Psaltirea în versuri, pentru că a înțeles că așa ea poate ajunge mai ușor la inima credincioșilor.

Cunoscut drept unul dintre cei mai mari cărturari români din secolul al XVII-lea, Mitropolitul Dosoftei are meritul de a fi primul poet național, primul traducător în limba română al cărților de slujbă religioasă, primul versificator al Psaltirii în tot Răsăritul ortodox, primul traducător în românește al unor cărți din literatura dramatică și istorică universală, primul cărturar român care a copiat documente și inscripții.

Personalitate pregnantă a vieții culturale și spirituale românești, s-a remarcat prin traducerile sale din literatura patristică și pentru contribuția sa la formarea limbii literare românești. Pentru viața sa pusă în slujba lui Dumnezeu și călăuzirea luminată a turmei sale a fost canonizat de Biserica Ortodoxă Română în anul 2005, cu zi de prăznuire 13 decembrie. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 8-15 DECEMBRIE 2019

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 8 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 27-a după Rusalii (Tămăduirea femeii gârbove) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 11 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 13 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 14 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 15 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 28-a după Rusalii (a Sf. Strămoși după trup ai Domnului) Utrenia, Sfânta Liturghie

Tânărul Dimitrie Barilă a învățat carte de la cei mai renumiți dascăli din Moldova. Deopotrivă atras de cuvântul lui Dumnezeu, dar și de învățătura bună și folositoare, are parte de o educație aleasă, pe care și-o însușește la Liov, în vestul Ucrainei de azi.

Viitorul Ierarh Dosoftei, mitropolit al Moldovei, a fost de altfel una dintre figurile marcante care au trecut prin școala de la Liov, el având și rude în ținutul Liovului. După ce a învățat cu renumiți dascăli din Moldova, Sfântul Ierarh Dosoftei a ajuns la Școala Frăției Ortodoxe de la Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului” din Liov unde a învățat, printre altele, greaca, latina, slavona bisericească, polona și ucraineana.

Se întoarce în țară la mănăstirea Probota. Pe lângă învățătura adunată cu micală de la mulți dascăli, la școala mănăstirii Probota a deprins și învățătura cea duhovnicească: rugăciunea, ascultarea, smerenia și nevoițele ascetice. A primit îngerescul chip în această sfințită mănăstire la anul 1649, cu numele de monah Dosoftei. Iubitor de înțelepciune și vrednic împlinitor al nevoițelor călugărești, Cuviosul Dosoftei a sporit în dragoste și rugăciune, devenind părinte duhovnicesc și începător al obștii de la Probota. Într-o însemnare în limba română el scrie la 14 septembrie 1649: „Ieromonah Dosoftei de la Pobrata, feciorul lui Leontar Barilovici”, iar alături, în limba greacă: „Dositheos, ieromonah, fiul lui Leontar Barila și al Misirei”.

Timp de mai mulți ani învățatul egumen a călăuzit pe monahi la Hristos, întărindu-i în buna nevoianță și în cunoașterea Sfintei Scripturi. A dezvoltat mult școala mănăstirii Probota și a crescut mulți ucenici luminați, aducând în obștea sa o adevărată înnoire duhovnicească.

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2019 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI